

FRIT DANMARK

Udgivet af en Kreds af Danske - 3. Aargang - Nummer 9 - Januar 1945

1944 - 1945

Med Stolthed vil det danske Folk nu og i al Fremtid se tilbage paa Aaret 1944. De tyske Nazister og deres danske Medhjælpere udfoldede al deres barbariske Bestialitet, men det danske Folk lod sig ikke kue.

Den 4. Januar 1944 fandtes Kaj Munk liggende myrdet udenfor Silkeborg. Denne Udaad var Signalet til en ny tysk Kurs. Snigmord, Røverier og Brandstiftelser blev de Vaaben, Nazisterne satte ind i Kampen. Landsmænd, mod hvem der intet andet kunde fremføres, end at de var gode Danskere, myrdedes. Rundt om i Fængslerne skød Nazisterne tilfældigt udvalgte Patrioter. Andre blev myrdet, naar de ved Arrestation førtes til den ventende Transportvogn. Hundreder af Danskere er tilfældigt og meningsløst dræbt paa Gader og Veje. Ingen kan i Dag hverken ude eller hjemme vide sig sikker mod røveriske Overfald fra Schalburg- eller Sommerfolk. Endnu mindre kan nogen vide sig sikker mod Arrestation af Gestapo. Langt over 10.000 Danskere sidder ved dette Nytaar indespærret i tyske Fængsler eller Koncentrationslejre. Sideløbende hermed har Schalburgfolkenes Bombeterror lagt hele Gader i vore Provinsbyer i Ruiner, Tivoli, Ø. K., Langeliniepavillonen og mange andre Bygninger er afbrændt.

Men Folkets Modstand voksede trods al Terror. Sabotagen gennemførtes med en Dristighed og Dygtighed, overfor hvilken selv de stærkest beskyttede Virksomheder maatte bukke under, den tyske Mifitærtrafik paa vore Jernbaner lammedes i afgørende Perioder, og Skibssabotagen bragte Tyskerne de alvorligste Vanskeligheder. Folkestrejkerne i Sommeren og Efteraaret var Vidnesbyrd om Sammenholdet og Kampviljen i Befolkningen og om FRIHEDSRAADET's store Autoritet.

De rustne Røster fra Eftergivenesspolitikens Dage, der endnu under Folkestrejken i Juli lød fra officiel Side, vandt ingen Genklang. De tilhører en død Tid.

Aaret 1944 bekræftede, at det er det kæmpende Danmark og ikke Eftergivenesspolitikens Mænd, som har reddet Nationens Ære. Det er den aktive Modstands Folk, som i Dag i den frie Verden staar som Repræsentanter for det nye, det egentlige Danmark: Det var Danmarks Sabotører, som hyldede af de Allieredes Hovedkvarter efter Nedkæmpelsen af Rekyriffelsyndikatet og »Globus«, det var Danmarks Modstandsbevægelse og Frihedsraad, som hyldedes af Udenrigsministrene Eden og Hull og nu ved Aarsskiftet af Premierminister Churchill. Det var Modstandens Danmark, ikke Eftergiveness, Sovjetunionen ydede sin Anerkendelse ved at modtage Biblioteksdirektør Døssing som Gesandt for det kæmpende Danmark.

Naar Modstandsbevægelsen har kunnet naa disse for vort Lands Nutid og Fremtid livsvigtige Resultater, skyldes det i første Række det Sammenhold, der har hersket, og som har fundet sit stærke Udtryk i DANMARKS FRIHEDSRAAD. Det er et Sammenhold, som gaar paa tværs af alle politiske og økonomiske Skillelinjer og alene spørger efter Viljen til Modstand mod Tyskerne, til Kamp mod Tyskerne, til Kamp for et frit, demokratisk Danmark.

Vi tør tro, at 1945 vil blive Befrielsesens Aar. Men den endelige Sejr er ikke vundet med Krigens Afslutning. Fascisme og Reaktion vil ikke være udryddet hverken i Danmark eller ude i Verden med Hitlers Nederlag. Derfor maa Sammenholdet mellem Frihedens og Demokratiets Forkæmpere bevares fremover. Krigens har lært os, at Skillelinjen ikke

skal drages efter politiske eller økonomiske Skel, men alene efter dette: for Fremskridt, Frihed, Fred, politisk og økonomisk Demokrati, eller for Reaktion, Undertrykkelse, økonomisk Utryghed og nye forfærdelige Krige.

Mellem disse Alternativer staar Valget, og Fremtiden vil kræve en klar og utvetydig Stillingtagen af hver enkelt.

For FRIT DANMARK falder Svaret let. Vor Bevægelse og vort Blad blev af Christmas Møller og Aksel Larsen grundlagt som en Sammenslutning paa tværs af alle Partiskel til Kamp for Fred, Frihed og Demokrati — der vil vi ogsaa være at finde frem i Tiden!

FRIT DANMARKS Hovedledelse.

Frihedsbevægelsen og Røverierne

Da Tyskerne startede Aktionen mod det danske Politi d. 19. Sept., havde den et dobbelt Formaal. For det første at fjerne et veldisciplineret, vaabendeligt Korps, som de frygtede i givet Fald kunde falde dem i Ryggen. Det svarer til, hvad de har gjort andre Steder, f. Eks. i Norge. Men her i Danmark kom det særegne Moment til, at der ikke fandtes et nyt tyskvenligt Politikorps at sætte ind i Stedet for, og at man, som det hurtigt viste sig, ikke havde hverken Lyst til eller Mulighed for at danne et saadant, effektivt Korps. Det viste sig saaledes, at Aktionen havde endnu et Formaal: at gøre Danmark helt retsløst, at skabe kaotiske og anarkistiske Tilstande, og derved haabede man at skabe en bedre Jordbund for den tyske Propaganda mod Modstandsbevægelsen.

Det danske Folk gennemskuede dog det plumpe tyske Trick og lagde Ansvaret, hvor det hørte hjemme, hos de tyske Undertrykkere, og saa med Foragt paa de Danskere, der benyttede sig af de lovløse Tilstande. Tyskerne har dog troligt fortsat ad den engang tænkte Bane. Dels har de selv udført eller inspireret deres danske Haandlangere til at udføre de groveste og mest provokerende Forbrydelser, dels har de sat en Hviskepropaganda i Gang om, at f. Eks. de store Pengerøverier er udført af Modstandsbevægelsens Medlemmer og efter direkte Ordre. DANMARKS FRIHEDSRAAD har i den Anledning udsendt flg. Opraab:

»Tyskerne har i den seneste Tid ved at udsprede Rygter om, at det er Frihedsbevægelsens Styrker, som foretager de

mange Overfald og Røverier, søgt at drive en Kile ind i det danske Folks enige Modstandsvilje.

DANMARKS FRIHEDSRAAD ønsker i den Anledning at udtale, at Frihedskampen selvfølgelig ikke finansieres ved Ran og Røverier, at der indenfor de væbnede Styrker haandhæves en meget streng Disciplin, samt endelig, at ethvert Forsøg paa at anvende de udleverede Vaaben til andre Formaal end Modstandskampen vil medføre øjeblikkelig Fratagelse af Vaabnene samt Udstødelse af Modstandsbevægelsens Rækker.

Det skal saaledes ikke lykkes Nazisterne at lægge Skylden for Sommer- og Schalburgfolkernes tøjlesløse Ugerninger over paa Modstandsbevægelsens Folk. DANMARKS FRIHEDSRAAD fordømmer paa det skarpeste den om sig gribende Opløsning af Retstilstandene i vort Land, som er et Led i den tyske Undertrykkelse, og medvirker med alle de Midler, der staar til vor Raadighed, til Bekæmpelse heraf.

December 1944.

DANMARKS FRIHEDSRAAD.«

Det kan altsaa herefter slaas uomtvisteligt fast, at Frihedsbevægelsen ikke har nogen Andel i Røverierne, og at hvis det sker, at en Tyv eller Røver paaberaber sig at handle efter Ordre fra Frihedsraadet, saa er dette rent Opspind, fordi Modstandsbevægelsen betragter enhver, der benytter sig af de nuværende Tilstandes Lovløshed, som en ussel Medløber for Tyskerne.

At de Tilstande, Tyskerne har skabt i

Landet, i høj Grad beforder forbryderiske Elementers Chancer, skal ikke kaste nogen Skygge over Modstandsbevægelsen, hvis Adelsmærke er ubetinget Disciplin, og Modstandsbevægelsens Folk ved dette og vil være paa Vagt overfor enhver, der vil forsøge at plette Bevægelsens rene Linie. Naar derfor enhver Stodder, der i Dag staaer tiltalt i Retten for Røveri, haaber paa en Chance ved at paaberaabe sig Ordre fra Frihedsbevægelsen, kan man kun ønske, at der af dansk Anklagemyndighed og danske Dommere vil blive taget haardt fat overfor saadanne Paastande. De Folk, Frihedsbevægelsen har Brug for, foretager kun Aktioner, som opfylder sit af Frihedskampen bestemte Formaal, der, som Bekendtgørelsen udtaler, selvfølgelig ikke omfatter Ran, Røveri eller formaalsløs Brug af Vaaben, og ingen Frihedskæmper ønsker at forøge vort vaklende Retsmaskineris Vanskeligheder ved at paaberaabe sig Omstændigheder, der i en offentlig Retspleje under de nuværende Forhold maa lades ude af Betragtning.

Dumbarton Oaks Planen

Som bekendt er det et af de Allieredes Krigsmaal at oprette en Verdensorganisation til Forebyggelse af fremtidige Krige. I Efteraaret 1944 blev der i Dumbarton Oaks i U. S. A. afholdt en Conference til Forberedelse af denne Organisation, som enedes om følgende Forslag:

Den nye Organisation skal hedde »De Forenede Nationer«. Den skal hvile paa Princippet om alle fredselskende Staters suveræne Ligeberettigelse, og Medlemmerne skal forpligte sig til at bilægge alle deres Tvistigheder ved fredelige Midler. Alle fredselskende Stater kan blive Medlemmer. (Dette skal naturligvis forstås saaledes, at Tyskland og Japan først kan blive Medlemmer, naar deres Styreform frembyder Garanti mod krigerske Tendenser).

Organisationen skal bestaa af et Raad, kaldet »Sikkerhedsraadet«, og en Generalforsamling. I Generalforsamlingen

skal alle Medlemsstaterne være repræsenterede, og de skal have een Stemme hver. Sikkerhedsraadet skal bestaa af 11 Medlemmer. U. S. A., Sovjetunionen, Storbritannien, Kina og til sin Tid Frankrig, skal have permanente Pladser. Til at besætte de 6 ikke-permanente Pladser vælger Generalforsamlingen 6 Stater for et Tidsrum af 2 Aar.

Den virkelige Magt kommer til at ligge hos Sikkerhedsraadet; Generalforsamlingen faar, bortset fra sin Funktion som Vælger af de 6 af Sikkerhedsraadets 11 Medlemmer, hovedsagelig kun raadgivende og forberedende Myndighed i storpolitiske Spørgsmaal. Derimod faar den en mere direkte Indflydelse paa Løsningen af de internationale økonomiske og sociale Problemer, som det er Meningen, at Organisationen skal tage op.

Sikkerhedsraadets vigtigste Opgave bliver Forebyggelsen af Krig. Hvis en Tvist mellem Stater truer Freden, og hvis Parterne i Tvisten ikke kan komme til Enighed gennem Forhandling, Mægling, Voldgift eller Domsafgørelse ved en international Domstol — en saadan indgaar som et Led i Organisationen — saa skal Sikkerhedsraadet gribe ind. Det samme er Tilfældet, hvis det skønner, at der foreligger et Frihedsbrud eller en Aggressionshandling. I første Omgang skal Raadet søge at bringe Overtræderen til Lydighed ved økonomiske Sanktioner, men hvis det ikke hjælper, skal det gribe til militære Foranstaltninger. Til dette Formaal skal de enkelte Medlemmer efter nærmere Aftale stille væbnede Styrker til Raadets Disposition. For at muliggøre paatrængende militære Forholdsregler skal de desuden til enhver Tid holde Luftstyrker rede til Anvendelse ved fælles internationale Tvangsforanstaltninger.

Et meget vigtigt Spørgsmaal har man endnu ladet staa aabent, sikkert fordi det er saa kildent, at det vil kræve langvarige Forhandlinger at naa til Enighed om det: hvordan skal Sikkerhedsraadet træffe sine Beslutninger? Skal det ske ved simpel Stemme flerhed? I saa Fald vilde Repræsentanterne for de smaa Stater med deres 6 Stemmer kunne overstemme de fem store. Den modsatte Yderlighed vilde være at vælge den Regel om Enstemmighed, som det gamle

Folkeforbund principielt haandhævede, selv om det fraveg den i særlige Tilfælde. Den første af disse Løsninger vil de fem store vel kvie sig ved at akceptere, for vel hviler den nye Organisation i Teorien paa Princippet om alle Medlemmers Lighed, men man kommer paa den anden Side ikke uden om, at det bliver de store Stater, der kommer til at trække det meste af Læsset i Tilfælde af Tvangsforanstaltninger mod Aggression. Den anden Løsning, den enkelte Stats principielle Vetoret, valgte man, da Folkeforbundet blev oprettet, fordi det dengang for enhver Pris gjaldt om at bevare den hellige Suverænitet. Den førte til saa sørgelige Resultater, at ingen kan formodes at ville anbefale den nu. Løsningen vil derfor formodentlig komme til at ligge imellem og tage Form af en eller anden Slags kvalificeret Flertalsafgørelse.

Hvad betyder nu alt dette i Praksis for de smaa Stater? Man maa gøre sig klart, at en enkelt lille Stat som Danmark naturligvis i sin Egenskab af Stat ikke vil kunne gøre sig stærkt gældende i »De Forenede Nationer« i storpolitiske Spørgsmaal. (Derimod vil den meget godt kunne gøre sin Indflydelse gældende paa Organisationens sociale og økonomiske Arbejde, ligesom en fremtrædende Personlighed altid vil kunne skaffe Ørenlyd for sine Synspunkter, selv om han repræsenterer et lille Land). Men dette ligger i selve Forholdenes Natur og lader sig ikke ændre; ligemeget hvordan man tænker sig en international Organisation indrettet, vilde det være utænkeligt, at f. Eks. de nordiske Lande skulde kunne

trumfe deres Vilje igennem imod Amerika, England eller Rusland. Det kunde altsaa teoretisk se ud, som om de smaa Nationer vilde miste en Del af deres Handlefrihed ved at træde ind i »De Forenede Nationer«. Men dette er en ganske overfladisk Betragtning, som maa vige for en mere realistisk Vurdering. I en Verden af Stormagter, hvor der ikke eksisterer nogen international Overinstans, har de smaa Stater nemlig i Virkeligheden saa godt som ingen Handlefrihed. Og, hvad værre er, der har yderst ringe Mulighed for overhovedet at kunne eksistere.

Denne nye Organisation vil blive domineret af Stater, der i hvert Fald har det Fortrin set fra vort Synspunkt, at de ikke, som Tyskland og Japan, betyder nogen Trusel mod de smaa Folkeslag. Derimod vil det være af vital Interesse for dem at bevare Freden, og bag de fleste af deres Regeringer maa man regne med, at der staar en vaagen Opinion, som vilde protestere mod Overgreb.

At den nye Organisation vil betyde, at baade den saakaldte uindskrænkede Suverænitet og Neutraliteten i gammeldags Forstand kommer i Støbeskeen, lader sig ikke nægte. Men her igen maa man se realistisk paa det. For smaa Stater med graadige Naboer har den uindskrænkede Suverænitet i den sidste Generation eller to alligevel kun eksisteret i Teorien. I Realiteten vil Oprettelsen af en saadan international Organisation give dem mere Frihed til at afgøre deres egne Sager, end de har haft før. Og hvad har deres officielle Neutralitet gavnet Danmark, Norge og Holland i den nuværende Verdenskrig?

Naar Folkeforbundet i Geneve spillede fallit, skyldtes det to Aarsager: for det første, at man veg tilbage for at gøre Indskrænkninger i Medlemsstaternes absolutte Suverænitet. Dette Fejlgreb har man undgaaet denne Gang. For det andet skyldtes det, at U. S. A. sprang fra. Af de to store amerikanske Partier havde kun Demokraterne godkendt Planen, og ved det første Valg efter Krigen blev de slaaet af Republikanerne. Noget saadant vil næppe ske denne Gang: begge de to Partier har i Princippet givet Dumbarton Oaks Planen deres Tilslutning.

Vær paapasselig med Mørklægningen

Juleaften skød Schalburgfolk paa Grøndals Parkvej gennem Vinduer, hvor Mørklægningen ikke var effektiv. Da dette muligvis kan være Indledningen til en ny Terrorbølge, saaledes som den kendes bl. a. fra Norge, opfordrer DANMARKS FRIHEDSRAAD hele Befolkningen i By og paa Land til ikke paa nogen Maade at sløse med Mørklægningen, saa unødigt Blodsudgydelse kan undgaaes.

Churchill hilser den danske Modstandsbevægelse

I Anledning af Aarsskiftet har Premierminister Winston Churchill udsendt denne Hilsen og Hyldest til den danske Frihedsbevægelse:

»Jeg kan ikke ved Begyndelsen af det nye Aar love Dem, at Afslutningen er nær, men jeg kan sige, at det nazistiske Bestie er trængt op i en Krog, og at dets Udslettelse er uundgaaelig. De Slag, der er tilføjet det af de Allieredes væbnede Magt, er dødelige, og naar vi i Storbritannien taler om den store Alliance, mener vi ikke alene de forenede Nationers Hære, Flaader og Luftsstyrker, vi mener ogsaa Modstandsbevægelserne i Europa, hvis Medlemmer har staaet saa tappert i den totale Krig mod en brutal og samvittighedsløs Fjende. Til Jer i den danske Modstandsbevægelse under Friheds-

raadets modige Ledelse siger jeg dette:

Vi ved, hvilken Pris I har betalt og betaler, idet I nægter at lade Jer friste af Nazisternes Lokketoner eller lade Jer kue af Nazisternes Trusler. Vi kender en Del af det, I har opnaaet ved at ødelægge den tyske Krigsmaskine, som rullede ind over Jeres forsvarsløse Grænser for næsten fem Aar siden. Vi beundrer Jeres Standhaftighed og Jeres Dygtighed. Jeres Modstand er et værdifuldt Bidrag baade til de Allieredes Sag og til et frit Danmarks fremtidige Lykke. Nu, da Fjenden er nær ved Nederlaget og bliver stadig mere rasende, maa vi alle staa fast. Vi maa styrke vort Greb for at fremskynde Afslutningen. Lad os med koldt Hoved og modigt Hjerte marchere fremad mod Sejren, som vil genskabe det danske Folks Frihed.«

EN IDEALISTS DAGBOG

I Radioforedrag, Artikler og store Annoncer har Tyskerne ustandselig fortalt os om Danmarks bedste Sønner, de idealistiske Helte, som i de frivillige Korps paa Østfronten satte Livet ind i Kampen mod Bolchevismen. FRIT DANMARK er i den heldige Situation at kunne præsentere en af disse »Helte«, idet han har haft det Uheld, at hans Dagbog, DNSAP's Lommekalender for 1943, er faldet i vore Hænder. Gennem disse Notater vil Læserne kunne følge den danske Frivillige SS-Unterscharführer Jack Hugo Grün, Feldpostnr. 37826, gennem det meste af et Aar.

SS-Manden begynder Aaret paa Østfronten; de fleste Dage er begivenhedsløst markeret med »intet særligt«.

- 21.-3. Fik et Par ordentlige Gibbernakker. Blev høne-stangfuld.
- 25.-3. Kom til Trosset. Bøse og I. kanonfulde. Mægtig morsomt.
- 26.-3. Til Aflusning i Isochia. Kort, tabte ca. 100 Mark.
- 27.-3. Startede fra Trosset Kl. 6,00 Morgen. Kørte ud af Rusland i Løbet af Natten. Hurra!!

- 31.-3. Kort, tabte ca. 45,00 Mk. Øl og Snaps. En lille Dimmelin.
7.-4. Entlausung.
22.-4. Orlov til Mannheim.
1.-5. Afgang 11,17, i Berlin 23,10. Sov paa Hotel. Havde en lille Dimmelin. Helmers tabte sin Mütze.

OKTOBER

1 Fredag 36 Br. + Ingrid.

on Ringsted.

Brev fra Carlo og Ingrid

7 Siste. Paa Værtshus.

2 Lørdag op Kl. 5. Paa Rassea i
1847. * Paul v. Hindenburg.

en Landning

Skidefald.

- 5.-5. I København ved 7-Tiden.
6.-5. I Kupeen, rev ned af Hylderne. Hønefuld, men bom skrapt.
7.-5. I Kupeen. I Czardas. Henny.
8.-5. Henny. Ude i Sommerhuset. Kedelig Episode. Paa Vinstue.
9.-5. Fodboldkamp. Ingrid gnaven. Til Bal i Odd-Fellow Palæet.
10.-5. Fodbo'dkamp. Mægtig Skæg i Luna bagefter med Henny.
12.-5. Tosca. National Scala. Kupeen.
13.-5. Biffen. Kupeen. Tosca.
14.-5. I Tivoli med Ingrid. Til DNSAP-Møde. Henny.
15.-5. 3 Kasser Øl med Carlo!! Paa Bakken. Mødt Henny.
18.-5. Hos Friis. Ingrid med!! Komplikationer!!! Frvdendalsvej. Tivoli. Golddiggers. Orlov 2 Dage mere. I Kupeen.
21.-5. Afrejst 11.00 fra Kbh. Hilst paa Ragnhild Hveger paa Færgen.
23.-5. Kom til 7. Kmp. Paa Værtshus. Ellers intet særligt.
29.-5. I Byen med Aksel. 1 Flaske Cognac.
31.-5. 2. Entlassungsgesuch.
7.-6. Skrev Versetzungsgesuch. Sikkert Ballade.
8.-6. Skrev ny Forsættelsesansøgning.
10.-6. Versetzungsgesuch zurück (beire).

- 11.-6. Kammeratskabsaften med stor Provokation mod Fritz Clausen. Blev sat fast! Episode med Strejferne.
16.-6. Til Forhør.
25.-6. Kammeratskabsaften. Morsomt! Fik en Allerhovedes Bunke at drikke.
17.-6. I Variete. Bom godt!
3.-7. Med Helene.
10.-7. Op Kl. 2,30. Engl. Amerik. Kanad. gaaet i Land paa Sicilien.
14.-7. Fritz Clausen har godkendt Rgt. Danmark!!!
28.-7. Entlassungsgesuch for Gud ved hvor mange Gange.
29.-7. 5 Dage for det med Stabschaufføren.
9.-8. Indsat 5 Dage i Spjældet geschärfter Arrest.

SÆDEMAANED

21 Torsdag i København. Afbrændt Byen. Tito nogle Spidser. Farvel nogle, vide ting til Ingrid!

22 Fredag i Juletidens. Paa Ellers intet særligt!

- 19.-8. Führerheim. Masser af Vin. Helene.
20.-8. Führerheim. Fik en Allerhovedes Bunke Vin. Nattur med Kompagniet. Straf.
24.-8. 2 Flasker Snaps. Bomfulde. Havde det mægtig morsomt.
25.-8. I Escherbach med Helene. Alfred havde 3 Flasker Sprut med. Hønefulde.
26.-8. Afrejst 10.12. I Salzburg Kl. 23,30.
27.-8. I Kroatien om Natten. Fik et Par ordentlige Spidser.
28.-8. Kørte igennem Partisanengebiet.
29.-8. Ankom ca. 15,00 til vort Bestemelsessted, en By paa 6000 Indbyggere, der ligger 55 km fra Agram. Partisanengebiet.
31.-8. Ankom til Hrastovica og besatte Stillingen med det samme.
13.-9. Jens Lyn faaet Sprutforbud. En »ændig« Gruppe. Ha, Ha.

- 24.-9. Hønefuld. Spähtrup.
 25.-9. Spähtrup. 1 And, 2 Kyllinger, 1 Kalkun. Fik noget Sprut.
 26.-9. Fik Kalkun. Hønefuld det meste af Gruppen. Rykkede fra Hrastovica Kl. 15,30.
 28.-9. Kl. 3,00 til 16,00 Razzia i en Landsby ca. 30 km fra Sisak. En mægtig Dag!
 1.-10. I Sisak paa Værtshus.
 2.-10. Paa Razzia i en Landsby. Skidefuld.
 19.-10. Vernehmung ca. 60 km fra Sisak. (Feindberührung). Sov hos nogle private.
 20. 10. Paa Vejen hjem overfaldet af Partisaner.
 21.-10. Vernehmung. Afbrændt Byen. Fik nogle Spidser. Fandt nogle søde Ting til Ingrid.
 25. Feindberührung. Jøder og Italiener! 1 død, 10 saarede.
 27.-10. Mit Guldur er blevet stjaalet.
 1.-11. Entlausung.
 30.-11. Indlagt paa Sygehuset i Sisak, Difteritis.
 24.-12. Fik et Par Spidser. Midnatsgudstjeneste. Meget højtideligt. Heilige Messe (tysk).
 26.-1. 1944. Entlassen!

Efterkrigstidens Problemer IV:

Dødsstraf efter Krigen?

Det har tidligere været en almindelig Mening, at der ved Paadømmelse af Forbrydelser, som er begaaet i Besættelsestiden, ikke skulde anvendes strengere Straffe end dem, der findes i vor normale Straffelovgivning, og at Dødsstraf altsaa ikke skulde komme til Anvendelse.

Den Udvikling, der i det sidste Aars-tid har fundet Sted, og som dengang vanskeligt lod sig forudse, gør det imidlertid naturligt at overveje, om et Standpunkt, som dengang kunde paaregne Tilslutning hos Befolkningens Flertal, stadig kan opretholdes, eller om de forbryderiske Elementers egen Handlemaade gør det nødvendigt at fravige et Princip, som man i et demokratisk Land helst saa bevaret.

Der kan i den Forbindelse være Grund til at erindre, at Dødsstraf stadig er opretholdt i den danske militære Straffelov fra 1937, altsaa paa et Tidspunkt, da denne Strafart allerede længe havde været udgaaet af den almindelige Straffelovgivning.

Ifølge den militære Straffelov kan under Krigstid Dødsstraf anvendes; den fuldbyrdes ved Skydning. Den idømmes

bl. a. den, der virker hen til, at Tropper, Materiel eller Territorium bringes i Fjendens Vold, og den, der forleder til Mytteri, den, der ødelægger Kommunikationsmidler, den, der giver Fjenden Underretning om Krigsmagtens Forhold eller gør sig skyldig i Handlinger, der helt maa sidestilles hermed. Dødsstraf er eneste Straf for den, der tjener Fjenden som Spion.

Den, der tjener Fjenden, gør det som Regel i Tillid til, at Fjenden vil sejre og sikre ham Straffrihed. Frihedsberøvelsens normale Virkning er derfor afsvækket, og de Grunde, der normalt taler for ikke at anvende Dødsstraf i et civiliseret Land og for i det hele at lægge mere Vægt paa en opdragende end en skræmmende Indgriben overfor Lovovertræderen, gør sig her langt svagere gældende.

Efter den militære Straffelov kommer Dødsstraf ikke til Anvendelse, naar Krigstilstanden er ophørt, men Forudsætningen for denne Bestemmelse er naturligvis, at dansk Straffemyndighed i det hele har kunnet udøves under Krigen. Har dette ikke været Tilfælde, vil tilsvarende Betragtninger gøre sig gældende,

som har ført til, at Frihedsraadet med Rette har brudt med et andet af vor Retsplejes normale Principper, nemlig at Straffeloven ikke bør gives med tilbagevirkende Kraft.

Befolkningens Harme mod Landsforrædere og Stikkere er vokset i samme Omfang, som disse forbryderiske Elementers landsskadelige Virksomhed har faaet stigende Betydning for Fjendens Herredømme over Landet, og de Straffebestemmelser, der skal vedtages, maa naturligvis stemme overens med Befolkningens Retsfølelse. I modsat Fald kan Forholdet stille sig saaledes, at Afvisning af Dødsstraf bliver en tom Formalitet, som opretholdes af Myndighederne, men ignoreres i Praxis, hvor denne Straf kan

blive eksekveret under Former, som ingen kan være interesseret i.

Nogen varig Indførelse af Dødsstraf som Led i dansk Strafferet kan der selvfølgelig ikke være Tale om, og heller ikke maa den gives noget større Omfang, end hvad der bydende er nødvendigt for at sikre Retsordenens Overensstemmelse med Befolkningens Retsfølelse. Som paa vist drejer det her ikke om Indførelse af nogen ny Straf. Tiden for Besættelsens Ophør vil imidlertid næppe være den rette til at afskaffe en Strafart, der her i Landet stadig gælder for visse grove Forbrydelser under Krigstilstand, og det drejer sig alene om at tilpasse disse Bestemmelser paa de foreliggende særlige Forhold.

Betydningsfulde danske Data i 1944

JANUAR:

2. Repræsentant Alf Jensen henrettet.
4. Kaj Munk myrdet.
5. Samlingspartiernes Opraab mod Drab og Stikkermord.
10. Schalburgtagen begynder med Attentater mod Studenteforeningen.
17. Oprettelse af dansk-tyske Udrykningskommandoer (Gernersgadevagten).
29. »Nordværket«s Kraftstation ødelagt ved Sabotage.

FEBRUAR:

16. Det tyske Mindretal i Sønderjylland bevæbnes.

MARTS:

7. Undtagelsestilstand i Odense.
17. Første Schalburgtage mod dansk Bladbygning (Aalborg Stiftstidende).
23. Redaktør Sigurd Thomsen dræbt ved tysk Attentat.
31. Kino-Palæet ødelagt ved Schalburgtage.

APRIL:

9. Opraab fra Danmarks Frihedsraad.

17. Folkestrejke i Sønderborg.

19. Schalburgtage mod to overfyldte Sporvogne i København.
23. Student Niels Stenderup henrettet.
24. Udtalelse af Dr. Best om skærpede Forholdsregler til Opretholdelse af Ro og Orden.
26. Lærer Svend Otto Nielsen henrettet.
27. Aabent Brev fra Danmarks Frihedsraad til Dr. Best.

MAJ:

1. Assurandør K. E. Abel og Bager-svend Lars B. Svane henrettet.
3. J. E. Schacht henrettet.
6. Fritz Clausen træder tilbage og afløses af et Førerraad.
10. Danmark anerkendes af de Allierede.
12. 9 Frihedskæmpere dømmes til Døds- og Tugthusstraffe. Dødsdommenes Fuldbyrdelse gøres afhængig af, hvordan Modstandsbevægelsen arter sig.
19. Georg Brockhoff Quistgaard henrettet. — 4 nye Dødsdomme.
21. Carl Jørgen Larsen henrettet.
24. Arne Lützen-Hansen henrettet. — 4 nye Dødsdomme.
25. Orla Andersen og Benny Mikkelsen henrettet.

26. 21 fremtrædende danske Personer (bl. a. ledende Politifolk) sigtet for Spionage og illegal Virksomhed. — Oberst Paludan-Müller dræbt efter heltemodig Kamp.

31. 7 nye Dødsdomme for Sabotage.

JUNI:

6. Storstilet Sabotage: Sprængning af »Globus« i Glostrup.

7. Opraab fra Frihedsraadet i Anledning af Invasionen i Frankrig.

11. 3 nye Dødsdomme for Sabotage.

22. Total Ødelæggelse af Rekyriffel-syndikatet.

23. 8 Frihedskæmpere henrettet (stud. theol. Chr. U. Hansen, Landmaaler E. Balslev, Købmand B. Lauritsen, Købmand J. Ryder, Kleinsmed J. P. Funk Lind, Købmand M. Vestergaard Jensen, Kaptajn P. Gjessing og Mejerist H. J. Henriksen).

24. Standretsprocedure indført paa Sjælland.

25. Tivoli ødelagt ved Schalburgtage.

26. Der indføres Spærretid i Storkøbenhavn fra Kl. 20—5.

27. og 28. Demonstrationer og Gadekampe i København. Tyske Patrouiller dræber ca. 10 Mennesker og saarer ca. 100. »Gaa-tidlig-hjem-Strejker« paa de store Virksomheder, bl. a. B. & W. Arbejderne protesterer i Skrivelse til Dr. Best.

29. Spærretiden udsat til Kl. 23. — 8 Frihedskæmpere henrettet (Krøjer M. Fiil, Kromedhjælper N. Fiil, Bryggeriarbejder P. Bergenhammer Sørensen, Mekaniker J. Kjær Hansen, Radioforhandler N. Nielsen Kjær, Karetmager S. P. Kristensen, Møller H. Andersen og Dyrsløge A. C. Iversen).

30. Folkestrejke i København.

JULI:

1. Tyskerne lægger en Blokadering om Hovedstaden og afbryder for Gas-, Vand- og Elektricitetsforsyningen.

2. Fagforenings- og Erhvervsfolk opfordrer til Genoptagelse af Arbejdet. Der aabnes for Elektriciteten.

3. Byspærringen hæves. Der aabnes for Gas og Vand. Radioappel om Afblæsning af Strejken fra ledende Politikere. Strej-

ken fortsætter. Begivenhederne i Kbh. udløser Solidaritetsaktioner i Provinsen.

4. Arbejdet genoptages efter Proklamation fra Frihedsraadet. — Katastrofen i Aarhus Havn.

9. Spærretiden i Kbh. ophæves.

10. Biblioteksdirektør Th. Døssing er anerkendt som det kæmpende Danmarks Repræsentant i Sovjetunionen. — Befolkningen i Kbh. mindes de 96 faldne fra Strejken ved 2 Minutters Stilhed.

28. Nazisterne laver Bombeeksplosion i Nordbanetog ved Lillerød, 3 dræbte og mange saarede.

AUGUST:

1. Strejke i Frederikshavn.

4. Strejke i Helsingør efter Mordet paa Billedskærer Otto Bülow.

9. 11. Patrioter myrdet i Shellhusets Kælder.

12. De internerede fra Horserød overført til Frøslev.

15. Meddelelsen om Mordet paa de 11 fremkalder Folkestrejke i Kbh. og i mange Provinsbyer i flg. Dage.

18. 20.000 Legitimationskort fjernet af Sabotører i København.

22. Sporvognene i Aarhus ødelagt ved Schalburgtage.

26. Falsk Opraab opfordrer til Folkestrejke den 29. August.

29. Dagen forløber i Rc. 2 Minutters Stilhed gennemføres overalt.

30. Ing. Snog-Christensen bortført.

31. CB-Politiet nedlægges efter tysk Krav.

SEPTEMBER:

6. Sabotører afhenter Rifler paa Grønlandske Handels Plads.

15. Pancke forlanger, at Politiet skal opklare politiske Mord.

16. Folkestrejke i de fleste danske Byer i Anledning af 197 Deportationer fra Frøslev.

19. Tyskernes Aktion mod Politiet under Dække af falsk Luftalarm. Flere Tusinde Politifolk arresteret. Kampe ved Amalienborg. Spontan Folkestrejke i hele Landet.

20. 1700 Politifolk ført til Tyskland. — Første officielle tyske Sprængning (Nyhavn 51).

29. Aarhushallen ødelagt ved Schalburgtage, 4 Personer dræbt.

OKTOBER:

Tysk Attentat mod Jyllandsekspressen ved Hobro, 12 Passagerer dræbt, 60 saarede. — Meddelelse om, at Sabotører vil blive anbragt i tyske Tog som Gidsler.

26. Værnemagten stjæler for 70 Mill. Kr. nye Cykler.

31. Allieret Bombeangreb paa Gestapos Hovedkvarter i Aarhus.

NOVEMBER:

5. Udtalelse af Dr. Best paa Toaarsdagen for hans Tiltræden.

6. »Storebælt« dirigeret til Helsingborg af danske Sabotører.

15. Folkestrejke i Esbjerg efter tyske

Terrorødelæggelser og Mord paa to kendte Esbjergborgere.

16. Undtagelsestilstand i Esbjerg til d. 19. — Sabotører foretager stort Kup paa Hærens Vaabenfabrik.

29. Peter de Hemmer Gudme dræbt i Shellhuset.

DECEMBER:

8. Schalburgtage mod Hovedgaderne i flere jyske Byer.

14. 89 Fanger deporteret fra Vestre Fængsel til Tyskland.

19. Ø. K.s Hovedbygning ødelagt ved Schalburgtage.

30. Antallet af danske, der er døde i tyske Lejre, opgøres til 153.

31. Churchill hylder den danske Frihedsbevægelse. — Fabrikken Carltorp ødelagt ved Sabotage.

Frihed, du Nordens kække Mø!

Fra en Læser har »Frit Danmark« modtaget dette lille Billede af Danmark under det tyske Aag:

Den 19. December 1944 Kl. 9—10 stod der paa et Færgespor i Korsør en gammel, rødbrun Personvogn med Brædder slaaet for Vinduerne saa højt op, at kun en Arm kunde komme igennem. Vognen stod der i Decembertaagen fyldt med unge Danske. Hvad ventede de paa? Skulde de hjem til Jul? Nej, de ventede paa et nyt Fængsel, maaske en Koncentrationslejr i Tyskland. Udenfor Vognen, i Skyggen af Endeperronens Tag, stod Magthavernes svært bevæbnede Heloter med skrævende Ben. Færgen fra Nyborg kom ind, og Folk myldrede i Land og ind i det overfor holdende Tog. Pludselig bre-

der der sig en isnende Stilhed blandt de mange Mennesker. Ud af de smalle Spalter øverst ved Fangevognens Vinduer var talrige vinkende Hænder kommet til Synne. Der synes at være Pige hænder og grove Mandfolkehænder, en hel Række af Hænder. Snart saa man deres underste Flade, snart den øverste, op og ned vinkede de. Der kunde ikke ses andet end vinkende Hænder og af og til et Par Øjne inde bag ved. Heloterne begyndte at røre paa sig; men Hænderne saas i den holdende Vogn, mens Passagertoget kørte mod København.

En lammende Afmagtsfølelse og Vrede greb Tilskuerne til dette. Her saa man en Side af Danmarks »Frihed« i Dag, præsenteret paa Alfarvej.

*Lad Deres Venner og Bekendte læse „Frit Danmark“
— men vær forsigtig!*